

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyň JUDr. Ivany Tomkové a JUDr. Hany Příhodové, ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX

zastoupený Mgr. Katarínou Janiskovou, advokátkou
se sídlem Purkyňova 648/125, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **J. M.**, IČ XXXX
se sídlem XXXX, XXXX

zastoupený Mgr. Lucií Mokrošovou, advokátkou
se sídlem Joštova 138/4, 602 00 Brno

o 266.654,53 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 25. 9. 2018, č. j. 6 C 129/2017-108,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I do částky 136.319,53 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky za dobu od 21. 3. 2017 do zaplacení **potvrzuje**.
- II. Ve výroku I ohledně zbývajících částky 105.028 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky za dobu od 21. 3. 2017 do zaplacení a ve výroku III se rozsudek soudu prvního stupně **zrušuje** a věc se v tomto rozsahu **vrací** soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Hodoníně (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl rozsudkem ze dne 25. 9. 2018, č. j. 6 C 129/2017-108, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 241.347,53 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky za dobu od 21. 3. 2017 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I). Výrokem II byla zamítnuta žaloba do částky 25.307 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky za dobu od 21. 3. 2017 do zaplacení. Výrokem III bylo rozhodnuto, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 92.133 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalovaný, které směřovalo proti přisudečnému výroku I, jímž byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 241.347,53 Kč s příslušenstvím a souvisejícímu výroku III o nákladech řízení a odvolací soud pro stručnost odkazuje na jeho písemné vyhotovení založené ve spise. Žalovaný namítá, že na opravu vozidla VW Multivan, RZ XXXX, jehož majitelem je žalobce, nebyla uzavřena písemná smlouva, neexistuje písemná objednávka opravy ani dodací list k opravě. Žalobce k prokázání svého tvrzení, že žalovaný měl provádět opravu jeho vozidla spočívající ve výměně vačkové hřídele, označil dva důkazy, a to výslech svědka Z. B. a fakturu č. 20160080 ze dne 10. 8. 2016, kterou vystavil žalovaný a jejímž předmětem byl prodej vačkové hřídele a dalších náhradních dílů na vozidlo. Tato faktura dle názoru žalovaného neprokazuje tvrzení žalobce o tom, že žalovaný provedl opravu jeho vozidla. Pokud jde o výslech svědka Z. B., žalovaný namítá, že je na výsledku soudního sporu zainteresován, neboť řídil vozidlo v době poruchy a je kamarádem žalobce. Žalovaný rovněž poukázal na rozpory ve výpovědích žalobce a v písemných podáních, která jsou i v rozporu s výpovědí svědka Z. B.. Žalovanému proto není zřejmé, na základě jakých důkazů soud prvního stupně dospěl ke skutkovým závěrům obsaženým v napadeném rozsudku. Žalovaný nesouhlasí se závěry znaleckého posudku zpracovaného Ing. Karlem Maňasem ohledně příčin nepojízdnosti vozidla žalobce, proto navrhl soudu prvního stupně, aby nechal zhotovit revizní znalecký posudek, tento jeho důkazní návrh však byl pro nadbytečnost zamítnut. Žalovaný rovněž nesouhlasil s přiznáním nákladů za zapůjčení náhradního vozidla ve výši 105.028 Kč žalobci, neboť neshledává příčinnou souvislost a tyto náklady nelze považovat za škodu. Žalovaný poukázal na to, že žalobce neměl potřebu vozidlo před vznikem poruchy užívat, tuto neměl ani měsíc po vzniku poruchy. Pokud by žalobce při opravě vozidla postupoval s péčí řádného hospodáře, mohl vozidlo nechat opravit do jednoho měsíce od vzniku poruchy a nemusel vynakládat více než 100.000 Kč na zapůjčení náhradního vozidla. Žalovaný má za to, že faktury za pronájem náhradního vozidla byly vytvořeny pouze účelově, výše nákladů na zapůjčení vozidla je neadekvátní a přesahuje výši nákladů, kterou měl žalobce vynaložit na opravu vozidla. Navrhl proto, aby odvolací soud rozsudek v napadených výrocích I a III zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Žalobce se k odvolání žalovaného vyjádřil písemně a odvolací soud rovněž pro stručnost odkazuje na jeho písemné vyhotovení založené ve spise. Uvedl, že souhlasí se skutkovými i právními závěry vyslovenými soudem prvního stupně a rozsudek v odvoláním napadených výrocích navrhl potvrdit. Žalobce poukázal na závěry znaleckého posudku vypracovaného Ing. Karlem Maňasem, který jako jedinou příčinu poškození motoru zjistil lom vačkové hřídele, jež mohl být způsoben i její nesprávnou montáží. Pokud žalovaný popírá, že by prováděl opravu vozidla žalobce a pouze dodával náhradní díly, je s podivem, že si ve faktuře č. 20160080 účtoval i práci. Svědek Z. B. potvrdil, že žalovaný se specializuje na opravy motorů, proto se na něj obrátil. Žalobce má za to, že pouze kamarádský vztah se svědkem Z. B., nemůže zpochybnit jeho věrohodnost a není zřejmé, z čeho žalovaný dospěl k závěru, že by měl být svědek zainteresován na výsledku sporu. Navíc znalec Ing. Karel Maňas vyloučil jako možnou příčinu lomu vačkové hřídele vinu řidiče, je tudíž bezpředmětné, která osoba vozidlo v době poruchy řídila. Možnými příčinami lomu vačkové hřídele dle závěrů znalce byla vada materiálu, konstrukční vada či vada

montáže. Žalovaný díl nejen dodal, ale také namontoval, všechny tři možné příčiny lomu vačkové hřídele jdou tedy k jeho tíži a odpovědnosti, provádění revizního znaleckého posudku je tudíž nadbytečné. Žalobce rovněž nesouhlasí s tvrzením žalovaného o účelovosti vystavení faktur za pronájem náhradního vozidla, auto žalobce používal pro své potřeby na výlety s rodinou, proto si náhradní vozidlo zapůjčoval pouze na víkendy, teprve poté, kdy bylo zcela zjevné, že žalovaný věc nehodlá vůbec řešit.

4. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, po zjištění, že odvolání žalovaného bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení a že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal v intencích podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně v napadeném přisudečném výroku I, jímž byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 241.347,53 Kč s příslušenstvím a souvisejícím výroku III o nákladech řízení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je z části důvodné.
5. Odvoláním žádného z účastníků nebyl napaden výrok II rozsudku soudu prvního stupně, jímž byla žaloba zamítnuta do částky 25. 307 Kč s příslušenstvím, který nabyl samostatně právní moci a nestal se předmětem přezkumu odvolacího soudu (§ 206 odst. 1 o. s. ř.).
6. Odvolací důvody, o které žalovaný opřel své odvolání, lze podle názoru odvolacího soudu podřadit pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o. s. ř., tzn., že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Skutečnosti, zakládající odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř., které odvolací soud zkoumá z úřední povinnosti, nebyly odvolatelem tvrzeny a odvolací soud je ze spisu nezjistil.
7. Z obsahu předloženého spisu se podává, že žalobou doručenou soudu prvního stupně dne 4. 5. 2017 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 266.654,33 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody. Uplatněný nárok opíral o tvrzení, že dne 10. 8. 2016 byla žalovaným v jeho autoservisu na základě objednávky žalobce provedena oprava motoru vozidla žalobce zn. Volkswagen Multivan, RZ XXXX. V rámci opravy žalovaný dodal vačkovou hřídel a další náhradní díly, za které žalobce zaplatil částku 16.876 Kč. Za opravu motoru žalobce zaplatil částku 33. 625 Kč, celkem tedy žalobce zaplatil žalovanému za opravu motoru vozidla částku 60.501 Kč. Dne 29. 10. 2016 došlo na silnici poblíž Žiliny k havárii vozidla žalobce, kdy během jízdy při rychlosti 120 km/hod. selhal motor, vozidlo se stalo nepojízdným a bylo odtahováno do Brna. Dne 8. 11. 2016 se konala schůzka se znalcem z oboru ekonomika a strojírenství za účelem zjištění závady motoru s tím, že je nutné motor rozdělat, posoudit rozsah poškození a stanovit výši škody. Dne 23. 11. 2016 za účasti obou stran při rozdělení motoru bylo zjištěno jeho fatální poškození, což bylo potvrzeno znalcem Ing. Karlem Maňasem, který následně vypracoval na žádost žalobce znalecký posudek. Ze závěrů znaleckého posudku ze dne 6. 12. 2016 vyplynulo, že došlo ke zlomu vačkové hřídele v motoru, který se v důsledku toho stal nefunkčním a bylo nutné přistoupit k výměně celého polomotoru. Žalovaný se poté, kdy obdržel znalecký posudek, zavázal se žalobcem spolupracovat, následně však prohlídku motoru neprovedl. Žalobce uplatnil u žalovaného právo z vadného plnění, odstoupil od smlouvy, žádal vrácení ceny za opravu vozidla a náhradu škody vzniklou v důsledku vadného plnění. Celková částka, kterou žalobce po žalovaném požaduje ve výši 266.654,33 Kč, se skládá z hodnoty nového polomotoru 88.499 Kč, vrácení částky 60.501 Kč za opravu vozidla, částky 8.126,53 Kč (300,76 EUR) za odtah vozidla z místa havárie do autoservisu do Brna a částky 4.500 Kč za zpracování znaleckého posudku Ing. Karla Maňase.
8. Žalovaný se k žalobě vyjádřil písemně s tím, že uplatněný nárok neuznává co do důvodu a výše. Popřel, že by si žalobce u něho objednal dodání a montáž vačkové hřídele do jeho vozidla značky Volkswagen Multivan, neboť náhradní díly objednal Z. B. a zaplatil za ně v hotovosti dne 10. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová

2016 dohodnutou kupní cenu 16.876 Kč. Žalovaný dále rozporoval, že by se ve dnech 8. 11. 2016 a 23. 11. 2016 konala schůzka se znalcem Ing. Karlem Maňasem. Společně s J. P. se do autoservisu v Brně na ulici J. dostavili, byl zde přítomen i Z. B., motor vozidla nebyl rozmontován a nešlo tedy provést prohlídku vačkové hřídele. Žalovaný potvrdil, že od Z. B. obdržel dne 8. 12. 2016 znalecký posudek Ing. Karla Maňase, s jehož závěry nesouhlasí, když žalobce mu neumožnil prohlídku vačkové hřídele a nesouhlasí s tím, že součástí prasklé vačkové hřídele, kterou dodal Z. B., pocházejí z vozidla žalobce a že příčinou lomu vačkové hřídele byla vada materiálu, případně její vadná montáž, čímž mělo dojít k poškození celého polomotoru. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobce u něho poprvé reklamoval prasklou vačkovou hřídel emailem dne 17. 12. 2016, přestože tuto vadu mohl zjistit již dne 5. 11. 2016 a až 20. 1. 2017 žalobce sdělil žalovanému, že odstupuje od smlouvy a jaké nároky vůči němu uplatňuje. V období od 5. 11. 2016 do 20. 1. 2017 žalovaný neměl možnost zjistit vadu vozidla a náležitým způsobem ji odstranit. Náklady na zapůjčení náhradního vozidla jsou dle názoru žalovaného neúčelné, nepřiměřeně vysoké a žalobce měl postupovat při odstranění poruchy vozidla hospodárněji.

9. Soud prvního stupně po dokazování provedeném listinnými důkazy ve spise založenými (fotokopii velkého technického průkazu vozidla Volkswagen Multivan, RZ XXXX, fakturou č. 20160080 ze dne 10. 8. 2016 na částku 16.876 Kč za náhradní díly a práci, fakturou č. 20161284 na částku 300,76 EUR za odtah vozidla, znaleckým posudkem č. 36/2016 vypracovaným dne 6. 12. 2016 Ing. Karlem Maňasem, fakturou č. 60708 na částku 33.625 Kč za náhradní díly dodané R. V., nájemními smlouvami uzavřenými od 1. 12. 2016 do 12. 2. 2017 mezi žalobcem a O. Č. na zapůjčení vozidla Volkswagen T5, RZ 6 B4 4351 a emailovou korespondencí mezi účastníky), výsledkem znalce Ing. Karla Maňase, svědka Z. B., svědkyně S. B. a svědků J. P. a P. Š., skutkově uzavřel, že mezi žalobcem a žalovaným došlo k platnému uzavření smlouvy o dílo ústní formou, jejímž předmětem bylo provedení opravy motoru vozidla žalobce značky Volkswagen Multivan, RZ XXXX. Žalovaným byla dodána vačková hřídel a další náhradní díly, žalovaný za tyto díly a hodinu práce vyúčtoval částku 16.876 Kč, kterou žalobce žalovanému uhradil. Z výpovědi svědka Z. B. vzal soud prvního stupně za prokázáno, že tento jednal se žalovaným, resp. sjednával opravu vozidla, činil tak však jménem a na účet žalobce, který byl vlastníkem vozidla, o čemž žalovaný věděl. Svědek žalovanému v hotovosti za práci zaplatil částku 10.000 Kč, kterou mu zapůjčila svědkyně S. B., která také vysvětlila, proč na faktuře č. 20160080 byla uvedena jako odběratel. Dne 29. 10. 2016 došlo v obci Sučany ve Slovenské republice k havárii vozidla, resp. k selhání motoru, v důsledku čehož se vozidlo stalo nepojízdným a bylo odtaženo do Brna do autoservisu P. Š. Za odtah vozidla žalobce zaplatil částku 8.126,53 Kč (300,76 EUR) firmě XXXX. V autoservisu P. Š. v Brně, na ulici J. proběhla schůzka, na kterou byl přizván i soudní znalec z oboru ekonomika a strojírenství Ing. Karel Maňas, který dne 6. 12. 2016 pod č. 36/2016 vypracoval na žádost žalobce znalecký posudek za účelem posouzení příčiny závady motoru vozidla, který byl vyslechnut soudem prvního stupně a potvrdil, že příčinou nepojízdnosti vozidla, tj. poškození motoru, byl zlom vačkové hřídele, čímž došlo k narušení mechanické vazby mezi písty a ventily, k jejich vzájemnému kontaktu a k poškození spodní části motoru – polomotoru. Zlomení vačkové hřídele dle závěrů znalce nebylo zapříčiněno způsobem jízdy ani nedostatkem mazání motoru. Vzhledem k charakteru struktury lomu materiálu a lokaci lomu určil znalec možné dvě příčiny vzniku poškození motoru, a to buď vadu materiálu, nebo chybnou montáž s nedodržením výrobcem předepsaného utahovacího momentu. Znalec doporučil provést opravu motoru formou výměny celého polomotoru v hodnotě 88.499 Kč včetně DPH. Nejpozději dne 13. 12. 2016 byl žalovaný seznámen s obsahem znaleckého posudku, což je zřejmé z emailové korespondence účastníků. Mezi účastníky nebyl sepsán žádný reklamační protokol, žalobce neumožnil žalovanému v rámci reklamace prohlédnout vadný polomotor, vačkovou hřídel mu nepředal. Předžalobní výzvou ze dne 20. 1. 2017 žalobce žalovanému sdělil své požadavky ohledně vyřízení reklamace, současně uvedl, že odstupuje od smlouvy a žádá po žalovaném vrácení částky 60.501 Kč, představující cenu za opravu vozidla. V autoservisu P. Š. si žalobce nechal opravit vozidlo, resp. provést výměnu polomotoru, za což vynaložil částku

123.193 Kč, za vypracování znaleckého posudku zaplatil Ing. Karlu Maňasovi částku 5.000 Kč a požadoval po žalovaném též náklady na zapůjčení náhradního vozidla ve výši 105.028 Kč, které prokazoval nájemními smlouvami uzavřenými s O. Č. na zapůjčení osobního automobilu značky Volkswagen T5, RZ 6 B4 4351 ve dnech 1. 12. 2016 až 4. 12. 2016, ve dnech 9. 12. 2016 až 11. 12. 2016, ve dnech 27. 12. 2016 až 1. 1. 2017, ve dnech 12. 1. 2017 až 15. 1. 2017, 20. 1. 2017 až 22. 1. 2017, 27. 1. 2017 až 29. 1. 2017, 1. 2. 2017 až 5. 2. 2017 a 10. 2. 2017 až 12. 2. 2017. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že právem žalobce bylo pronajmout si vozidlo stejného typu, jaké dříve užíval, než se jeho vlastní vozidlo stalo nepojízdným a žalobce vozidlo potřeboval. Nebylo povinností žalobce zjišťovat si u více půjčoven ceny nájemného za totožný typ vozidla a vybírat podle nejvýhodnější nabídky, naopak dle názoru soudu prvního stupně má žalobce právo na zajištění stejného standardu, jaký měl v případě, že jeho vozidlo by bylo funkční.

10. Podle ustanovení § 2913 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014 (dále jen „o. z.“) poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně, nebo osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Povinnosti k náhradě se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Překážka vzniklá ze škůdcových osobních poměrů nebo vzniklá až v době, kdy byl škůdce s plněním smlouvené povinnosti v prodlení, ani překážka, kterou byl škůdce podle smlouvy povinen překonat, ho však povinnosti k náhradě nezproští.
11. Podle ustanovení § 2951 odst. 1 o. z. se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích.
12. Podle ustanovení § 2969 odst. 1 o. z. při určení výše škody na věci se vychází z její obvyklé ceny v době poškození a zohlední se, co poškozený musí k obnovení nebo nahrazení funkce věci účelně vynaložit.
13. Po podřazení skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně pod citovaná zákonná ustanovení se odvolací soud zcela ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně vyslovenými v napadeném rozsudku, že mezi účastníky byla ústní formou uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo provedení opravy motoru vozidla značky Volkswagen Multivan, RZ XXXX, jehož vlastníkem byl žalobce. Žalovaným byla dodána do vozidla žalobce vačková hřídel a další náhradní díly, žalobce za opravu motoru a náhradní díly zaplatil žalovanému celkem částku 60.501 Kč. Vlastnictví vozidla žalobcem bylo potvrzeno evidencí v registru motorových vozidel, velkým technickým průkazem vozidla, jakož i svědeckou výpovědí Z. B., který opravu vozidla žalobce u žalovaného v srpnu 2016 zprostředkoval. Žalovaný měl vědomost o tom, že se nejedná o vozidlo svědka, nýbrž o vozidlo žalovaného, svědek tedy činil jménem a na účet žalobce. Následně po provedené opravě vozidla došlo dne 29. 10. 2016 k selhání motoru, v důsledku čehož se vozidlo stalo nepojízdným a ze Slovenské republiky bylo odtaheno do autoservisu P. Š. v Brně na J. ulici, kde bylo opraveno. Za odtah vozidla žalobce zaplatil 300,76 EUR (v přepočtu 8.126,53 Kč). Na žádost žalobce vypracoval soudní znalec z oboru ekonomika a strojírenství Ing. Karel Maňas znalecký posudek za účelem zjištění příčiny poruchy motoru, z jehož závěrů vyplynulo, že příčinou nepojízdnosti vozidla byl zlom vačkové hřídele, čímž došlo k narušení mechanické vazby mezi písty a ventily a k poškození spodní části motoru – polomotoru. Jako příčinu poškození motoru znalec určil vadu výrobku, resp. vadu vačkové hřídele nebo nesprávný postup při její montáži, nedodržení výrobcem předepsaného utahovacího momentu. Ke zlomení vačkové hřídele nedošlo dle znalce způsobem jízdy ani nedostatkem mazání motoru. Je tedy nepochybné, že k poškození motoru vozidla žalobce došlo v příčinné souvislosti s provedenou opravou vozidla žalovaným, buď namontováním vadného náhradního dílu – vadné vačkové hřídele nebo její nesprávnou montáží.
14. Žalovaný si nepočínal v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 o. z., podle něhož každý má povinnost jednat v právním styku poctivě, porušil povinnost ze smlouvy, je smluvně odpovědným a stíhá ho

povinnost nahradit škodu vzniklou žalobci, tj. osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu R 56/2004). Žalovanému se nepodařilo zprostit povinnosti k náhradě škody (liberace), neboť netvrdil ani neprokázal, že by mu ve splnění povinnosti ze smlouvy o dílo uzavřené se žalobcem dočasně nebo trvale zabránila mimořádná a nepředvídatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli, a je tedy povinen nahradit vzniklou škodu v penězích dle požadavku žalobce.

15. Skutečná výše škody byla v daném případě zjištěna soudem prvního stupně správně v částce 8.126,53 Kč za odtah vozidla ze Slovenské republiky (místa vzniku škody) do Brna, resp. v částce 300,76 EUR v přepočtu dle devizového kurzu ke dni vystavení faktury 29. 10. 2016. Oprávněným je i nárok žalobce na zaplacení částky 123.193 Kč, kterou zaplatil za opravu vozidla, za výměnu polomotoru, neboť dle závěrů znalce Ing. Karla Maňase z původního motoru bylo možno bez zásadní opravy použít pouze výfukové potrubí a příslušenství a vzhledem k ekonomice opravy navrhoval provést opravu formou výměny celého polomotoru. Za znalecký posudek žalobce zaplatil částku 5.000 Kč.
16. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku I jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil do částky 136.319,53 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky za dobu od 21. 3. 2017 (§ 1970 o. z. ve spojení s nařízením vlády č. 142/1994 Sb. ve znění účinném ke dni prodlení), spočívající v částce 123.193 Kč, kterou žalobce vynaložil na výměnu polomotoru, v částce 8.126,53 Kč, kterou žalobce zaplatil za odtah vozidla a v částce 5.000 Kč za zpracování znaleckého posudku za účelem zjištění příčiny poškození motoru.
17. Ohledně zbývajících částky 105.028 Kč s příslušenstvím, představující náklady na zapůjčení náhradního vozidla, odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I, jakož i souvisejícím výroku III o nákladech řízení zrušil dle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. a v tomto rozsahu věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř., poněvadž závěr soudu prvního stupně o důvodnosti nároku žalobce na náhradu nákladů na zapůjčení náhradního vozidla není správný a není v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu.
18. Odvolací soud v tomto směru přisvědčil námitce žalovaného o neúčelnosti a nepřiměřenosti těchto nákladů, neboť jak vyplývá z nájemních smluv doložených žalobcem, které uzavřel výhradně s O. Č., IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, kdy první nájemní smlouva byla uzavřena žalobcem až na dobu od 1. 12. 2016 do 4. 12. 2016, zatímco k poškození motoru došlo dne 29. 10. 2016. Žalobce si vozidlo značky Volkswagen T5, RZ XXXX a značky Volkswagen T5 Lift, RZ XXXX zapůjčil v prosinci 2016, v lednu 2017 a v únoru 2017, jednalo se buď o víkendy (pátek - neděle) nebo středa - neděle. Za zapůjčení náhradního vozidla žalobce zaplatil O. Č. celkem částku 105.028 Kč, což v průměru činí částku půjčovného 3.388 Kč na jeden den.
19. Soud prvního stupně, aniž by zkoumal, zda toto půjčovné je a účelné a srovnatelné, tj. zda odpovídá půjčovnému obvyklému v místě a čase za obdobný typ vozidla, uzavřel, že nelze po žalobci požadovat, aby si u více půjčoven zjišťoval ceny nájemného za totožný typ vozidla a vybíral podle nejvýhodnější nabídky, když žalobce má právo na zajištění stejného standardu. Tento závěr soudu prvního stupně není správný, neboť nezohledňuje zásadní hledisko účelnosti a přiměřenosti těchto nákladů a též otázku příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti žalovaným při provádění opravy vozidla, resp. zda žalobce při opravě vozidla postupoval s péčí řádného hospodáře, když ještě v únoru 2017 jezdil s náhradním vozidlem a k poruše motoru došlo dne 29. 10. 2016 (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 1990, sp. zn. 1 Cz 86/90, publikovaný pod č. 7 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1992, nebo rozhodnutí téhož soudu ze dne 30. 3. 2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 nebo ze 31. 1. 2013, sp. zn. 25 Cdo 712/2011). Škodu spočívající v tom, že poškozený vynaložil vyšší náklady na vypůjčení osobního automobilu ve srovnání s náklady, jež by jinak vynaložil na provoz svého automobilu, který nemohl použít v důsledku poškození, je třeba považovat za skutečnou škodu, kterou je škůdce povinen nahradit v rozsahu nutně a účelně vynaložených nákladů. Výši náhrady

účelně vynaložených nákladů na pronájem (vypůjčení) vozu po dobu opravy vlastního poškozeného vozidla soud stanoví s ohledem na obvyklé ceny pronájmu obdobných aut v daném místě a čase. Důkazní břemeno o výjimečných okolnostech odůvodňujících v konkrétním případě přiznání náhrady v částce vyšší, než je obvykle potřebná k pronájmu srovnatelného vozu, leží na poškozeném.

20. V dalším řízení tedy bude soud prvního stupně ohledně nároku žalobce na náhradu nákladů na vypůjčení náhradního vozu ve výši 105.028 Kč s příslušenstvím postupovat způsobem shora naznačeným, tzn. bude se zabývat otázkou výše škody, kterou by žalovaný měl být povinen žalobci nahradit v rozsahu přiměřených a účelně vynaložených nákladů na vypůjčení náhradního vozidla. Za tímto účelem soud prvního stupně zjistí obvyklé ceny pronájmu obdobných aut v daném místě a čase a zváží i dobu, po kterou si žalobce po dobu opravy svého vozu náhradní vozidlo půjčoval a poté o nároku žalobce opětovně rozhodne, přičemž neopomene rozhodnout o nákladech odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ve lhůtě do dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 24. září 2019

JUDr. Jaroslav Burian v.r.
předseda senátu